

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 24. februar 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 27 (Alm. del) efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 27:

Vil ministeren i forlængelse af orienteringen om udkast til forslag om lov om ændring af udlændingeloven, hjemrejseloven, straffeloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale (IFU alm. del - bilag 38) redegøre for, om ministeren er betænkelig ved – idet det efter grundlovens § 44, stk. 1, er lovgiver, der bestemmer, hvem der skal erhverve dansk statsborgerskab – at indføre en undtagelse til udgangspunktet om, at personer, der har erhvervet dansk statsborgerskab ved eksempelvis svig, anses for aldrig at have erhvervet dansk statsborgerskab (ex tunc), hvorved de personer, der vil være statsløse ved konstateringen eller endnu ikke er myndige på tidspunktet for konstateringen af, at grundlaget for deres erhvervelse af dansk statsborgerskab aldrig har foreligget, undtagelsesvist – og på trods heraf – alligevel anses som havende dansk statsborgerskab (ex nunc)?

Svar:

1. Et barn erhverver dansk statsborgerskab ved fødslen, hvis faderen, moderen eller medmoderen er dansk, jf. indfødsretslovens § 1, stk. 1.

Det fremgår af indfødsretslovens § 8 A, stk. 1, at den, som i forbindelse med sin erhvervelse af dansk indfødsret har udvist svigagtigt forhold, herunder ved forsætligt at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie relevante oplysninger, ved dom skal fratages indfødsretten, hvis det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

2. Med det i spørgsmålet omtalte lovforslag foreslås det bl.a., at det indsættes i indfødsretslovens § 1, stk. 4, at konstateres det, at forholdet, som lå til grund for et barns erhvervelse af dansk indfødsret efter indfødsretslovens § 1, stk. 1 eller 3, § 2

20. marts 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2023 - 3808
Akt-id 2239707

eller § 2 A, stk. 1 og 3, ikke længere foreligger, skal barnet anses for ikke på noget tidspunkt at have erhvervet dansk indfødsret, medmindre barnet derved bliver statsløst, eller hvis konstateringen sker efter, at vedkommende er fyldt 18 år.

3. Efter grundlovens § 44, stk. 1, kan ingen udlænding få dansk statsborgerskab uden ved lov (naturalisation). Bestemmelsen indebærer et delegationsforbud, og det kan således ikke overlades til administrative myndigheder eller domstolene at træffe afgørelse om tildeling af dansk statsborgerskab til udenlandske statsborgere og statsløse personer.

Grundlovens § 44, stk. 1, er dog ikke til hinder for, at der ved lov fastsættes bestemmelser om, at dansk statsborgerskab automatisk opnås, når visse faste kendsgerninger er til stede. Således er der f.eks. i den gældende indfødsretslov fastsat regler om, i hvilke tilfælde dansk statsborgerskab erhverves ved fødslen, jf. § 1, ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab, jf. § 2, og ved adoption, jf. § 2 A.

Det bemærkes, at der med lovforslaget foreslås en bestemmelse, hvori det er fastsat, hvilke kendsgerninger der skal være til stede, såfremt en person må anses som havende dansk statsborgerskab. Myndighederne får således alene til opgave at konstatere, at de pågældende er omfattet af de situationer, hvor de pågældende må anses som værende danske statsborgere. Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 44, stk. 1.

4. Det fremgår af lovforslaget bl.a., at Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår, at bestemmelsen ikke omfatter situationer, hvor statsborgerskabet er erhvervet ved ansøgning eller erklæring. Det fremgår endvidere, at bestemmelsen derfor ikke kan medføre, at personer, der har erhvervet dansk statsborgerskab ved ansøgning eller erklæring, hvor det efterfølgende konstateres, at betingelserne for erhvervelsen ikke var opfyldt, kan anses som havende dansk statsborgerskab eller kan anses for aldrig at have erhvervet dette. Det fremgår videre, at disse situationer i skal stedet behandles efter de i øvrigt gældende regler og praksis herom, herunder bl.a. efter indfødsretslovens § 8 A om frakendelse af dansk statsborgerskab, som er erhvervet ved svig. Det fremgår endelig, at dette desuden indebærer, at den foreslåede ordning ikke indskrænker muligheden for frakendelse af statsborgerskab efter indfødsretslovens § 8 A.

Kaare Dybvad Bek

/

Christine V. Johansen